

PIEŅEMTIE TEKSTI

P9_TA(2020)0054

Koordinēta ES rīcība Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai

Eiropas Parlamenta 2020. gada 17. aprīļa rezolūcija par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai (2020/2616(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 21. pantā kā Savienības pamatvērtība ir ietverta solidaritāte; tā kā LES 3. pantā ir noteikts, ka Savienības mērķis ir veicināt tās vērtības, proti, ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un solidaritāti starp dalībvalstīm, kā arī tās iedzīvotāju labklājību;
- B. tā kā Parlaments 2020. gada 15. janvārī pieņēma rezolūciju par Eiropas zaļo kursu (2019/2956(RSP))¹;
- C. tā kā Covid-19 izplatības dēļ pasaulē un Eiropā jau ir traģiski gājuši bojā daudzi tūkstoši Eiropas un pasaules iedzīvotāji, ir nodarīts neatgriezenisks kaitējums un vairāk nekā miljards cilvēku ir spiesti izolēties savās mājās;
- D. tā kā veselības aprūpes nodrošināšana ir galvenokārt valstu kompetencē un sabiedrības veselība ir joma, kas atrodas dalītā kompetencē starp dalībvalstīm un Savienību;
- E. tā kā ES reakcija uz Covid-19 pandēmiju līdz šim ir liecinājusi par koordinācijas trūkumu starp dalībvalstīm attiecībā uz sabiedrības veselības aizsardzības pasākumiem, tostarp cilvēku pārvietošanās ierobežošanu valsts iekšienē un pāri robežām, kā arī citu tiesību un tiesību aktu apturēšanu; tā kā ekonomika ir apturēta, tam sekojošā graužoša ietekme uz Eiropas iedzīvotājiem, uzņēmumiem, darba ņēmējiem un pašnodarbinātajiem būs dramatiska;
- F. tā kā pandēmijas laikā veselības aprūpes sistēmas ir pakļautas liela spiedienam nodrošināt pienācīgu aprūpi visiem pacientiem;
- G. tā kā valdībām, īstenojot pasākumus, vienmēr būtu jāievēro ikvienas personas pamattiesības; tā kā šiem pasākumiem vajadzētu būt nepieciešamiem, samērīgiem un īslaicīgiem;

¹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0005.

- H. tā kā dalībvalstu solidaritāte nav fakultatīva izvēle, bet gan Līgumā noteikts pienākums un ir viena no mūsu kā Eiropas iedzīvotāju pamatvērtībām;
- I. tā kā Komisija jau ir veikusi sākotnējās darbības, tostarp pasākumu kopumu, par kuru Parlaments balsoja 2020. gada 26. marta plenārsesijā;
- J. tā kā līdz šim Eiropadome nav spējusi panākt vienprātību jautājumā par ekonomiskajiem pasākumiem, kas nepieciešami krīzes pārvarēšanai;
- K. tā kā Parlaments kā viens no likumdevējiem, kopīga budžeta lēmēj institūcija un vienīgā iestāde, kas ir tieši ievēlēta vispārējās vēlēšanās, ir jāiekļauj kā neatņemama un būtiska daļa visās diskusijās par ES reakciju uz šo krīzi un tai sekojošo atveseļošanu;
- L. tā kā Savienībai šis ir patiesības brīdis, kas noteiks tās nākotni, un tā kā tā var izkļūt no šīs krīzes tikai tad, ja dalībvalstis un Eiropas iestādes solidarizējas un uzņemas atbildību, un vairāk nekā jebkad agrāk ir vajadzīga spēcīga un vienota Eiropas Parlamenta nostāja,

Vienota un izlēmīga reakcija uz kopīgu krīzi

1. pauž visdziļāko nožēlu par zaudētajām dzīvībām un cilvēcisko traģēdiju, ko pandēmija ir izraisījusi eiropiešiem un viņu ģimenēm, kā arī iedzīvotājiem visā pasaulē, un izsaka līdzjūtību visiem tiem, kuri ir zaudējuši tuvākos cilvēkus; pauž visdziļāko līdzjūtību visiem tiem, kuri ir inficēti ar vīrusu un cīnās par dzīvību, kā arī viņu ģimenēm un draugiem;
2. izrāda bijību un apbrīnu visiem tiem, kas cīnās pandēmijas frontes pirmajās līnijās un nenogurstoši strādā, piemēram, ārstiem un medmāsām, kā arī ir ļoti pateicīgs visiem anonīmajiem varoņiem, kuri pilda būtiskus pienākumus, piemēram, tiem, kas darbojas pārtikas mazumtirdzniecības un piegādes, izglītības, lauksaimniecības, transporta jomā, neatliekamās palīdzības dienestu darbiniekiem, pilsoniskās sabiedrības locekļiem, brīvprātīgajiem, apkopējiem un atkritumu savācējiem, kuri strādā, lai saglabātu sabiedrisko dzīvi un pakalpojumus un garantētu piekļuvi būtiskām precēm; uzsver, ka 70 % no pasaulē veselības aizsardzības un sociālajā jomā strādājošajiem ir sievietes, kuras bieži vien saņem tikai minimālo darba samaksu un strādā nedrošos darba apstākļos, un prasa izlīdzināt darba samaksu un darba apstākļus nozarēs, kurās pārsvarā strādā sievietes, piemēram, aprūpes, veselības aizsardzības un mazumtirdzniecības nozarē, kā arī izskaust sieviešu un vīriešu darba samaksas un pensijas atšķirību un darba tirgus segregāciju; uzskata, ka ES un tās dalībvalstu pienākums ir sniegt maksimālu atbalstu šiem galvenajiem darbiniekiem un atzīt viņu ikdienas upurēšanos; mudina dalībvalstis nodrošināt drošus darba apstākļus visiem šīs epidēmijas skartajiem darba ņēmējiem, jo īpaši tieši iesaistītajiem medicīnas darbiniekiem, īstenojot atbilstošus un koordinētus valsts pasākumus, tostarp garantējot pietiekamus individuālos aizsardzības līdzekļus (IAL); aicina Komisiju uzraudzīt šo pasākumu īstenošanu;
3. pauž solidaritāti ar tām dalībvalstīm, kuras vīruss ir skāris vissmagāk, un ar visām pārējām valstīm, kuras saskaras ar pandēmijas sekām; pauž visdziļāko solidaritāti ar tiem, kuri ir zaudējuši darbu un kuru profesionālo dzīvi pandēmija ir sagražusi; uzsver, ka ir jārīkojas kā kopienai un ir jānodrošina, ka neviena dalībvalsts nepaliek viena cīņā ar šo vīrusu un tā sekām;

4. pauž bažas par krīzes, tostarp izolācijas, iespējamo ietekmi uz cilvēku labklājību visā pasaulē, jo īpaši ietekmi uz visneaizsargātākajām grupām un cilvēkiem nelabvēlīgās situācijās, tostarp vecāka gadagājuma cilvēkiem, cilvēkiem, kas jau cieš no sliktas veselības, iedzīvotājiem konfliktu skartās teritorijās un vidē, kur notiek dabas katastrofas, un migrantiem, kā arī tiem, kas ir pakļauti vardarbībai ģimenē, jo īpaši sievietēm un bērniem;
5. pauž bažas par dalībvalstu sākotnējo nespēju rīkoties kolektīvi un prasa, lai visās turpmākajās dalībvalstu darbībās tiktu ņemts vērā Savienības pamatprincips – solidaritāte un lojāla sadarbība; uzskata, ka Covid-19 krīze ir galvenokārt parādījusi kopīgas Eiropas rīcības nozīmi; uzsver, ka Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm ir kopīgi resursi, lai cīnītos pret pandēmiju un tās sekām, bet tikai tad, ja tās sadarbojas vienotības garā; atzīst to, ka dalībvalstis, kas krīzes sākumā rīkojušās vienpusēji, tagad saprot, ka sadarbība, uzticēšanās un solidaritāte ir vienīgais veids, kā pārvarēt šo krīzi;
6. aicina Komisiju un dalībvalstis kopīgi rīkoties, stāties pretī grūtībām un nodrošināt, ka Savienība no šīs krīzes izklūst spēcīgāka; uzsver, ka Parlaments sadarbosies ar citām ES iestādēm, lai glābtu dzīvības, aizsargātu darbvietas un uzņēmumus un veicinātu ekonomisko un sociālo atveseļošanos, un ka Parlaments būs gatavs saukt visas iestādes pie atbildības par to rīcību;

Eiropas solidaritāte un rīcība veselības aprūpes nozarē

7. atzinīgi vērtē Eiropas solidaritāti, kas izpaudusies dalībvalstu rīcībā, ārstējot pacientus no citām dalībvalstīm, piegādājot veselības aprūpes aprīkojumu, tostarp īstenojot ES vadītas iepirkuma iniciatīvas un uzkrājumu veidošanu, kā arī repatriējot iedzīvotājus; uzsver, ka robežām Eiropas Savienībā ir jāpaliek atvērtām, lai nodrošinātu IAL, pārtikas, zāļu, medicīnas ierīču, no asinīm iegūtu produktu un orgānu apriti, kā arī piegādes ķēdes darbību vienotajā tirgū; uzsver nepieciešamību veicināt veselības aprūpes speciālistu mobilizāciju un aicina izvietot Eiropas Medicīnisko korpusu medicīniskās palīdzības sniegšanai; turklāt uzsver, ka ir jāatvieglo pacientu transportēšana no pārpildītām slimnīcām vienā dalībvalstī uz citu, kurā joprojām ir pieejama brīva kapacitāte;
8. aicina būtiski palielināt Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (*ECDC*) un Eiropas Zāļu aģentūras (*EMA*) kompetences, budžetu un personālu, lai krīzes laikā šīs iestādes varētu koordinēt medicīnisku reaģēšanu; ierosina pārveidot Covid-19 ekspertu grupu par pastāvīgu neatkarīgu ekspertu grupu vīrusu uzliesmojumu jautājumos, kurai būtu jāsadarbojas ar *ECDC*, lai izstrādātu standartus, sniegtu ieteikumus un izstrādātu protokolus, kas Komisijai un dalībvalstīm būtu jāizmanto krīzes gadījumos;
9. aicina izveidot Eiropas veselības reaģēšanas mehānismu, lai labāk sagatavotos un vienotā un saskaņotā veidā reaģētu uz jebkāda veida veselības vai sanitārajām krīzēm, kas rodas ES līmenī nolūkā aizsargāt mūsu iedzīvotāju veselību; uzskata, ka šādam mehānismam būtu jādarbojas gan kā informācijas centram, gan kā ārkārtas reaģēšanas vienībai, kas spēj nodrošināt vitāli svarīgas preces, medicīnisko aprīkojumu un medicīnisko personālu teritorijām, kurās strauji pieaug inficēšanās gadījumu skaits;
10. aicina Komisiju stiprināt visus krīžu pārvarēšanas un reaģēšanas uz katastrofām komponentus un turpināt stiprināt tādus instrumentus kā *RescEU*, lai nodrošinātu patiesi vienotu, koordinētu un efektīvu reaģēšanu ES līmenī; uzskata, ka Eiropas katastrofu

riska pārvaldība, sagatavotība katastrofām un to novēršana būtu jāuzlabo papildus kopējam aprīkojumam, materiāliem un zāļu krājumiem, lai nodrošinātu to ātru mobilizāciju ES iedzīvotāju dzīvību un iztikas līdzekļu aizsardzībai; uzskata, ka būtu jānostiprina ES civilās aizsardzības mehānisms, lai veicinātu ES pilsoņu kopīgu repatriāciju;

11. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu novirzīt ES pētniecības programmas līdzekļus cīņai pret vīrusu, nodrošinot, ka ārstēšana, vakcīnas un diagnostika ir pieejamas pasaules mērogā, kā arī pieejamas izmaksu ziņā; prasa piešķirt papildu finansējumu “Covid-19 pētniecības un inovācijas (R&I) fondam”, lai pastiprinātu tā centienus finansēt ātrus pētījumus par vakcīnu un/vai ārstēšanu; uzskata, ka Eiropas pētniekiem, inovatīviem maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un rūpniecībai būtu jāsaņem viss nepieciešamais atbalsts, lai rastu risinājumu ārstēšanai; aicina dalībvalstis būtiski palielināt atbalstu pētniecības, attīstības un jauninājumu programmām, kuru mērķis ir palīdzēt izprast slimību, paātrināt diagnosticēšanu un testēšanu, kā arī izstrādāt vakcīnu; aicina slimnīcas un pētniekus apmainīties ar datiem ar *EMA* un iesaistīties plaša mēroga Eiropas klīniskajos pētījumos; uzsver vajadzību atbalstīt pasākumus, kas veicina atvērto zinātņi, lai paātrinātu datu un pētījumu rezultātu apmaiņu zinātnieku aprindās Eiropā un ārpus tās; uzstāj, ka visiem valsts finansētiem pētījumiem jāpaliek publiski pieejamiem;
12. pauž bažas par to, vai dalībvalstis velta pietiekami daudz uzmanības krīzes ietekmei uz garīgo veselību un prasa ES mērogā izveidot garīgās veselības kampaņu iedzīvotāju informēšanai par to, kā pašreizējos apstākļos rūpēties par savu garīgo labsajūtu un kur vajadzības gadījumā vērsties pēc padoma;
13. aicina ES un dalībvalstis veikt pasākumus, lai nodrošinātu personu ar invaliditāti tiesības saskaņā ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām; uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš vienlīdzīgai piekļuvei veselības aprūpei, nodrošinot, ka sabiedrībā balstīti aprūpes un atbalsta pakalpojumi, kas cilvēkiem ar invaliditāti nepieciešami ikdienā, tiek finansēti, labi apgādāti un nodrošināti ar personālu; uzsver arī to, ka publiskajai informācijai par Covid-19 pandēmiju jābūt pieejamai visplašākajam lokam cilvēku ar invaliditāti, un ka personas ar invaliditāti būtu jāiekļauj visos ienākumu aizsardzības pasākumos;
14. aicina Komisiju, ievērojot e-privātuma direktīvu¹ un Vispārīgo datu aizsardzības regulu², turpināt attīstīt savu spēju mākoņdatošanas pakalpojumu jomā, lai atvieglotu pētniecības un veselības datu apmaiņu ES līmenī starp struktūrām, kas strādā pie ārstēšanas un/vai vakcīnu izstrādes;
15. uzsver to politikas nostādņu būtisko nozīmi, kuras nodrošina uzticamu un kvalitatīvu pārtikas piegādi no lauksaimniecības, zivsaimniecības un pārtikas uzņēmumiem pašreizējās veselības krīzes laikā un pēc tās, kā arī uzsver vajadzību atbalstīt šīs nozares un nodrošināt nepārtrauktu ražošanu un netraucētus pārvadājumus visā vienotajā tirgū;
16. atgādina principu “Viena veselība”, kas atspoguļo to, ka cilvēku, dzīvnieku un vides veselība ir savstarpēji saistītas un ka slimības var tikt pārnestas no cilvēkiem uz dzīvniekiem un otrādi; uzsver nepieciešamību īstenot “Vienas veselības” pieeju pandēmijām un gan cilvēku, gan dzīvnieku veselības krīzēm; tādēļ uzsver, ka slimības ir

---

¹ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

² OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.

jānovērš gan cilvēkos, gan dzīvniekos, vienlaikus īpaši ņemot vērā arī pārtikas apriti un vidi, kas var būt vēl viens rezistentu mikroorganismu avots; uzsver Komisijas svarīgo lomu “Vienas veselības” pieejas koordinēšanā un atbalstīšanā attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselību un vidi Eiropas Savienībā;

17. aicina sagatavot saskaņotu pieeju rīcībai pēc norobežošanās ES, lai izvairītos no vīrusa izraisītās slimības atkārtota uzliesmojuma; mudina dalībvalstis kopīgi izstrādāt kritērijus karantīnas un citu ārkārtas pasākumu atcelšanai, pamatojoties uz nepieciešamību glābt cilvēku dzīvības; aicina Komisiju sākt efektīvu izejas stratēģiju, kas ietver plaša mēroga testēšanu un IAL nodrošināšanu iespējami lielākam cilvēku skaitam; mudina dalībvalstis attīstīt sistemātiskākas analīzes inficēšanās un vīrusa ekspozīcijas noteikšanai un apmainīties ar paraugpraksi;

Eiropas risinājumi ekonomisko un sociālo seku pārvarēšanai

18. atzinīgi vērtē pasākumus, kas līdz šim veikti ES līmenī, proti, fiskālos pasākumos un likviditātes atbalsta pasākumos;
19. aicina Eiropas Komisiju jaunās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) ietvaros ierosināt vērienīgu atveseļošanas un atjaunošanas pasākumu kopumu ieguldījumiem, lai atbalstītu Eiropas ekonomiku pēc krīzes, pārsniedzot to, ko jau dara Eiropas Stabilizācijas mehānisms, Eiropas Investīciju banka un Eiropas Centrālā banka; uzskata, ka šādam kopumam vajadzētu būt spēcīgam, kamēr turpinās šīs krīzes izraisītie ekonomikas traucējumi; nepieciešamās investīcijas būtu jāfinansē no palielinātās DFS, pašreizējiem ES fondiem un finanšu instrumentiem, kā arī ar atveseļošanās procesam paredzētu obligāciju starpniecību, kuras garantē ES budžets; šim kopumam nebūtu jāietver esošo parādu kopīgošana, un tas būtu jāorientē uz turpmākām investīcijām;
20. uzsver, ka minētā atveseļošanas un atjaunošanas pasākumu kopuma pamatā vajadzētu būt Eiropas zaļajam kursam un digitālajai pārveidei, lai sniegtu stimulu ekonomikai, uzlabotu tās noturību un radītu darbvietas, vienlaikus sekmējot ekoloģisko pāreju, veicinot ilgtspējīgu ekonomikas un sociālo attīstību, tostarp mūsu kontinenta stratēģisko autonomiju, un palīdzot īstenot tādu rūpniecības stratēģiju, kas saglabā ES rūpniecības pamatnozares; uzsver, ka reaģēšanas pasākumi būtu jāsaista ar ES mērķi nodrošināt klimatneitralitāti;
21. atbalsta Komisiju saistībā ar tās mērķi izstrādāt jaunu ES rūpniecības stratēģiju, lai panāktu konkurētspējīgāku un noturīgāku rūpniecību globālu satricinājumu apstākļos; atbalsta piegādes ķēžu reintegrāciju Eiropas Savienībā un pamatproduktu, tādu kā zāles, farmaceitiskās sastāvdaļas un medicīniskās ierīces, aprīkojums un materiāli, ražošanas apjoma palielināšanu Eiropas Savienībā;
22. tādēļ uzstāj, kā ir jāpieņem vērienīga DFS, kurai būtu palielināts budžets — atbilstoši Savienības mērķiem, prognozētajai krīzes ietekmei uz ES valstu ekonomiku un iedzīvotāju gaidām attiecībā uz Eiropas pievienoto vērtību —, kura būtu elastīgāka un vienkāršāka attiecībā uz līdzekļu izmantošanu reaģēšanai uz krīzes situāciju un kura būtu pietiekami elastīga; turklāt aicina pārskatīt Komisijas priekšlikumu par pašu resursu sistēmas reformu, lai iegūtu pietiekamas fiskālās manevrēšanas iespējas un nodrošinātu labāku paredzamību, spēju rīkoties un mazāku pakļautību valsts līmeņa apdraudējumiem; uzsver — lai garantētu atveseļošanas un atjaunošanas pasākumu kopumu, ES budžetam ir nepieciešami jauni pašu resursi;

23. aicina dalībvalstis ātri vienoties par šo jauno DFS priekšlikumu kā par solidaritātes un kohēzijas instrumentu; aicina Komisiju gadījumā, ja netiks panākta vienošanās, iesniegt ārkārtas rīcības plānu, ar kuru pašreizējo finansēšanas programmu termiņš tiktu pagarināts pēc 2020. gada 31. decembra;
24. prasa visus pašreizējā ES budžetā pieejamos un neizmantotos līdzekļus, tostarp pārpalikumu, neizlietotās rezerves un Globalizācijas pielāgošanās fondu, izmantot, lai ātri sniegtu finansiālu palīdzību visvairāk skartajiem reģioniem un uzņēmumiem un lai ļautu pēc iespējas elastīgāk izmantot līdzekļus, vienlaikus ievērojot pareizas finanšu pārvaldības principu un nodrošinot, ka finansējumu saņem tie, kuriem tas visvairāk vajadzīgs; šajā sakarā atzinīgi vērtē neseno Komisijas priekšlikumu izveidot ārkārtas atbalsta instrumentu;
25. uzskata, ka strauji un bez liekas birokrātijas ir jāmobilizē papildu līdzekļi, lai palīdzētu dalībvalstīm apmierināt vajadzības cīņā ar Covid-19 pandēmiju un tās sekām, taču uzsver, ka iespējamā šādu līdzekļu izšķērdēšana ir jāizmeklē un attiecīgi jāuzliek sankcijas, tiklīdz krīze būs beigusies; tādēļ uzskata, ka papildinātajā DFS ir jāiekļauj pienācīgi resursi Eiropas Prokuratūrai, lai tā varētu iegūt iedzīvotāju uzticību, apkarot krāpšanu, konfiscēt līdzekļus un tādējādi vidējā termiņā kļūt budžeta ziņā neitrāla; lai stiprinātu tās neatkarību, prasa tās budžetu finansēt no 7. izdevumu kategorijas (“Eiropas publiskā pārvalde”), proti, tāpat, kā tiek finansēts Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, Eiropas Ārējās darbības dienests un Eiropas Ombuds;
26. aicina eurozonas dalībvalstis ar īpašas kredītlīnijas palīdzību aktivizēt 410 miljardus EUR no Eiropas Stabilizācijas mehānisma; atgādina, ka par šo krīzi nav atbildīga neviena konkrēta dalībvalsts un ka šajā situācijā galvenajam mērķim vajadzētu būt cīņai pret slimības uzliesmojuma sekām; uzsver, ka Eiropas Stabilizācijas mehānismam īstermiņā būtu nekavējoties jāpaplašina piesardzības kredītlīnijas valstīm, kuras vēlas to izmantot, lai apmierinātu vajadzību pēc īstermiņa finansējuma, kas nepieciešams Covid-19 tūlītējo seku novēršanai, un ar ilgtermiņa parādāzīmēm, konkurējošām cenām un atmaksas nosacījumiem, kas saistīti ar dalībvalstu ekonomikas atveseļošanu;
27. mudina dalībvalstis ātri vienoties par ievērojamu kapitāla iepludināšanu EIB, lai tā varētu ātri sniegt būtisku ieguldījumu Covid-19 ekonomiskās ietekmes mazināšanā, tostarp izveidojot jaunu EIB kredītlīniju, lai garantētu likviditāti MVU;
28. ierosina izveidot ES Koronavīrusa solidaritātes fondu vismaz 50 miljardu EUR apmērā — no tiem maksimums 20 miljardi EUR būtu dotācijas papildus DFS maksimālajiem apjomiem un maksimums 30 miljardi EUR būtu ES budžeta garantēti aizdevumi (abos gadījumos proporcionāli vairāk līdzekļu piešķirot nākamās DFS pirmajos 2 gados vai arī piešķirot tos visā ārkārtas situācijas periodā, ja savlaicīgi nav panākta vienošanās par DFS) —, lai finansiāli palīdzētu veikt pasākumus, ko pašreizējā krīzes situācijā cenšas īstenot veselības aprūpes nozares visās dalībvalstīs, un lai pēc krīzes palīdzētu investēt veselības aprūpes nozarē, tā ticoties panākt, ka veselības aprūpes sistēmas kļūst noturīgākas un ir mērķtiecīgi orientētas uz tiem, kuriem atbalsts ir nepieciešams visvairāk;
29. uzstāj, ka banku nozarei šajā krīzē ir jābūt proaktīvai lomai, lai ļautu uzņēmumiem un iedzīvotājiem, kas Covid-19 dēļ cieš finansiālā ziņā, uz laiku samazināt vai apturēt parāda vai hipotekārā kredīta atmaksu, nodrošinātu maksimālu elastību ienākumus

nenesošu aizdevumu izskatīšanā, uz laiku apturētu dividenžu maksājumus un samazinātu bieži vien pārmērīgi augstās procentu likmes, kas tiek piemērotas norēķinu konta pārtēriņam; uzsver, ka šajā nolūkā uzraudzības institūcijām ir jādemonstrē augsta elastības pakāpe;

30. uzsver, ka nekavējoties jāsniedz lielāks atbalsts MVU, lai palīdzētu tiem saglabāt darbvietas un pārvaldīt savu likviditāti; mudina Eiropas prudenciālās un uzraudzības institūcijas, kā arī dalībvalstis izpētīt visas iespējas, kā atvieglot slogu, kas gulstas uz MVU; pieprasa horizontālu Eiropas stratēģiju MVU atveseļošanai, lai tos atbalstītu, samazinot birokrātiju un ar piekļuvi finansējumam saistītās izmaksas un veicinot investīcijas stratēģiskās vērtības ķēdēs;
31. uzskata, ka ES ir jāizmanto iespēja un jāierosina rīcība veselības aizsardzības autonomijai tādās stratēģiski svarīgās jomās kā aktīvās farmaceitiskās vielas (AFV), kuras ir būtiskas zāļu ražošanā, un tādējādi jāmazina tās atkarība no trešām valstīm, nemazinot labumu, ko atvērta ekonomika var gūt no starptautiskās tirdzniecības; uzsver, ka minētajam rīcības plānam būtu jāatvieglo kritiski svarīgu zāļu un farmaceitisko produktu un iekārtu, it īpaši dezinfekcijas gēlu, ventilatoru un masku, ražošana, uzglabāšana un koordinēšana Savienībā; turklāt uzsver, ka šim rīcības plānam būtu arī jāpalīdz apvienot un koordinēt digitālās ražošanas spējas, piemēram, 3D drukāšanu, kas var sniegt ieguldījumu nepieciešamā aprīkojuma aizstāšanā;
32. uzsver, ka papildus veselības dimensijai pašreizējā krīze smagi skar strādājošos, darba ņēmējus, pašnodarbinātās personas un MVU, proti, mūsu sabiedrības pamatu; uzskata, ka Komisijai kopā ar dalībvalstīm ir jāveic visi iespējamie pasākumi, lai saglabātu pēc iespējas vairāk darbvietu un nodrošinātu, ka ekonomikas atveseļošana balstās uz augšupēju sociālekonomisko konvergenci, sociālo dialogu un uzlabotām sociālajām tiesībām un darba apstākļiem, šajā nolūkā veicot konkrētus pasākumus, kas paredzēti nestabilā darbā nodarbinātajiem;
33. uzsver, ka kinoteātru, teātru un mūzikas pasākumu norises vietu slēgšanas un pēkšņas biļešu pārdošanas pārtraukšanas dēļ kultūras un radošās nozares dalībvalstīs ir īpaši smagi cietušas no Covid-19 radītajām sekām; uzsver — tā kā šajās nozarēs ir liels skaits ārštata darbinieku un pašnodarbināto, no kuriem daudziem bija grūti jau ilgu laiku pirms slimības uzliesmojuma, sekas ir īpaši smagas radošajiem profesionāļiem, kuru ienākumu plūsmas ir negaidīti samazinājušās līdz nullei un kuriem tagad ir mazs sociālā nodrošinājuma sistēmas atbalsts vai tāda nav vispār;
34. uzstāj, ka ES iestādēm un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka cīņai pret Covid-19 ekonomisko ietekmi paredzētais publiskais finansiālais atbalsts uzņēmumiem tiek sniegts ar nosacījumu, ka tas tiek izmantots darba ņēmēju atbalstam un ka to saņemošie uzņēmumi atturas no prēmiju piešķiršanas vadībai, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, dividenžu izmaksas vai akciju atpirkšanas programmu piedāvāšanas, kamēr tie saņem šādu atbalstu;
35. aicina Komisiju un dalībvalstis par prioritāti noteikt atbalsta sniegšanas un krīzes ietekmes mazināšanas pasākumus, kas paredzēti vismazāk aizsargātajiem iedzīvotājiem, vardarbībai ģimenē pakļautām sievietēm un bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem, cilvēkiem ar invaliditāti, etniskajām minoritātēm un cilvēkiem no attāliem un izolētiem reģioniem, tostarp no aizjūras zemēm un teritorijām — šajā nolūkā izmantojot īpašu ārkārtas atbalsta fondu, kura darbība galvenokārt būtu vērsta uz veselības aprūpes

sistēmu un Covid-19 uzliesmojuma skartajām nozarēm — un nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļautiem cilvēkiem, kuri visi vislielākajā mērā ir pakļauti apdraudējumam inficēties ar Covid-19 un kurus turklāt visvairāk skar šīs slimības uzliesmojuma ekonomiskā ietekme; pieprasa pasākumus, lai pasargātu ģimenes no izlikšanas krīzes laikā, un drošu patvēruma vietu izveidi tiem, kam ir nepieciešama pajumte; pieprasa visaptverošu nabadzības novēršanas stratēģiju, kas ietvertu Eiropas Garantiju bērniem; mudina ES un dalībvalstis visos reaģēšanas centienos iekļaut dzimumaspekta analīzi, lai novērstu dzimumu nevienlīdzības saasināšanos, saglabāt pakalpojumu pieejamību no vardarbības cietušajām personām un stiprināt palīdzības līniju pakalpojumus, ārkārtas patvēruma vietas cietušajiem, tiešsaistes juridisko atbalstu un ziņošanas pakalpojumus, lai apkarotu vardarbību ģimenē un ar dzimumu saistītu vardarbību un lai no tās pasargātu visas sievietes un bērnus; atgādina, ka attiecīgie pasākumi ir jāaskaņo ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, nodrošinot vienlīdzīgu un nediskriminējošu piekļuvi sociālajiem un veselības aprūpes pakalpojumiem, kā arī jāpieņem īpaši pasākumi, kuru mērķis ir aizsargāt personas ar invaliditāti, balstoties uz apspriešanos un personu ar invaliditāti iesaistīšanu, un, pieņemot pasākumus, kas ietekmē šādas personas, jākonsultējas ar attiecīgo personu pārstāvošiem ģimenes locekļiem vai pārstāvības organizācijām;

36. prasa, lai dalībvalstis īpašu uzmanību pievērstu vienlīdzīgai veselības aprūpes pieejamībai, jo īpaši nediskriminējošai piekļuvei medicīniskajai aprūpei un neatliekamajai aprūpei, nodrošinot to personu tiesības, kuras dzīvo aprūpes iestādēs un kurām ir lielāks inficēšanās risks, jo īpaši vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti, un nodrošinot, ka vietēja mēroga aprūpes un atbalsta pakalpojumi, kas šīm personām nepieciešami ikdienā, tiek nodrošināti ar nepieciešamo finansējumu, aprīkojumu un personālu, turklāt prasa, lai karantīnas pasākumos ņemtu vērā personu ar invaliditāti vajadzības, lai publiska informācija par Covid-19 pandēmiju būtu pieejama pēc iespējas lielākam skaitam personu ar invaliditāti un lai personas ar invaliditāti tiktu iekļautas visos ienākumu aizsardzības pasākumos;
37. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka strādājošie Eiropā, tostarp pašnodarbinātie, ir pasargāti no ienākumu zaudēšanas un ka visvairāk skartie uzņēmumi, it īpaši MVU, un nozares saņem nepieciešamo atbalstu un ka tiem ir nepieciešamā finanšu likviditāte; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas jauno priekšlikumu par pagaidu atbalstu bezdarba riska mazināšanai ārkārtas situācijās (SURE) un prasa to ātri īstenot un ieviest pastāvīgu Eiropas sistēmu bezdarba pārapsūdināšanai; mudina dalībvalstis labāk koordinēt sociālās un fiskālās jomas tiesību aktus, lai izvairītos no ārkārtas pasākumu nevēlamās ietekmes pārrobežu darba ņēmēju un migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma un tiem piemērotā fiskālā režīma ziņā;
38. uzsver, ka bezpajumtnieki un citi cilvēki, kuriem nav stabila mājokļa, ir īpaši apdraudēti Covid-19 krīzes apstākļos un bieži vien nevar piekopt sociālo distancēšanos vai citus aizsardzības pasākumus; mudina ES un dalībvalstis īstenot mērķētus pasākumus bezpajumtnieku aizsardzībai un sniegt finansiālu palīdzību NVO un vietējām iestādēm, kas pirmās sniedz tiešu palīdzību, lai apturētu izlikšanu no mājokļa un atbalstītu ģimenes un hipotekārā kredīta maksātājus;
39. aicina dalībvalstis un Komisiju, reaģējot uz Covid-19 krīzi, veicināt sociālo dialogu un sarunas par darba koplīguma slēgšanu, kā arī nodrošināt, ka pieņemto pasākumu izstrādāšanā un īstenošanā tiek pilnībā iesaistīti sociālie partneri; aicina dalībvalstis

veikt nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu darbvietas, darba apstākļus un algas, arī pasākumus attiecībā uz saīsinātu darba laiku, ienākumu kompensēšanas kārtību un līdzīgus pasākumus;

40. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt precēm atvērtas ES iekšējās robežas; atgādina, ka vienotais tirgus ir mūsu kolektīvās labklājības un labbūtības avots un ka tas ir būtisks elements tūlītējā un nepārtrauktā reaģēšanā uz Covid-19 uzliesmojumu; stingri atbalsta Komisijas aicinājumu dalībvalstīm atļaut pārrobežu darba ņēmējiem arī turpmāk šķērsot robežu, it īpaši attiecībā uz nozarēm, kurās ir svarīgi saglabāt brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā; šajā sakarā aicina izveidot robežšķērsošanas “zaļo joslu” sauszemes (autotransportam un dzelzceļa transportam), jūras, iekšzemes ūdensceļu un gaisa transportam;
41. iestājas par pasākumiem, kuru mērķis ir atbalstīt ES lauksaimniecības pārtikas nozari un lauku saimniecību dzīvotspēju krīzes laikā, it īpaši izmantojot likviditātes atbalstu — šajā nolūkā savlaicīgi veicot tiešos un otrā pīlāra (iepriekšējos) maksājumus —, nodrošinot elastību atbalsta shēmu pārvaldībā un pieprasījumu iesniegšanā, veicot tirgus uzraudzību un krīzes pārvaldību (privātā uzglabāšana, veicināšanas pasākumi un ārkārtas pasākumi, lai Komisijai dotu iespēju ierosināt papildu tirgus pasākumus un laikā ierobežotas atkāpes no konkurences tiesību aktiem);
42. uzskata, ka pašreizējā krīze ir smagi skārusi transporta un tūrisma nozari, un prasa rīkoties, lai transporta darbiniekiem nodrošinātu veselības aizsardzību, drošību un atbilstošus darba apstākļus un lai transporta uzņēmumi varētu pārvarēt šo krīzi; ierosina ES līmenī izstrādāt novēršanas un pārvaldības mehānismu tūrisma nozarei, lai aizsargātu šajā nozarē strādājošos, palīdzētu uzņēmumiem un nodrošinātu pasažieru drošību;
43. prasa, lai ES un dalībvalstis atbalstītu kultūras un radošās nozares, jo to darbība ir svarīga mūsu ekonomikai un mūsu sabiedriskajai dzīvei un tās smagi ietekmē pašreizējā krīze; uzmanību jo īpaši vērš uz to, ka pašreizējā krīze ir apliecinājusi — mūsu izglītības sistēmas nav tik noturīgas, cik tām vajadzētu būt, un tāpēc par būtisku uzskata nepieciešamību pamatīgi modernizēt izglītības infrastruktūru — gan tiešaistē, gan bezsaistē — un nodrošināt, lai pedagogiem un skolēniem būtu mācībām mājās vajadzīgās iemaņas un aprīkojums; šajā ziņā atzinīgi vērtē Komisijas ierosmi pārskatīt un atjaunināt Digitālās izglītības rīcības plānu; tomēr uzskata, ka ar to vien nepietiek, un aicina Komisiju un dalībvalstis nākt klajā ar saskaņotu investīciju plānu, lai mūsu izglītības sistēmas uzlabotu;
44. aicina Komisiju parūpēties, lai tiktu pienācīgi īstenotas tās 2020. gada 18. martā publicētās Skaidrojošās vadlīnijas par ES pasažieru tiesību regulējumu saistībā ar Covid-19 izraisīto mainīgo situāciju;
45. aicina Komisiju koordinēt dalībvalstu rīcību, kuras mērķis ir bargi vērsties pret interneta krāpniekiem un kibernoziēdniekiem, kas, izmantojot cilvēku bailes, pārdod nesamērīgi dārgus vai viltotus medicīniskos materiālus;

Demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību aizsardzība

46. uzsver, ka ir jāturpina piemērot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un ievērot tiesiskumu un ka saistībā ar ārkārtas pasākumiem iestādēm ir jānodrošina, ka visiem ir

vienādas tiesības un ka visiem ir pieejama vienāda aizsardzība; uzsver, ka visiem valsts un/vai ES līmenī veiktiem pasākumiem ir jāatbilst tiesiskuma principiem, jābūt stingri samērīgiem ar prasībām, kas izriet no konkrētās situācijas, skaidri saistītiem ar pašreizējo veselības krīzi, ierobežotiem laikā un pakļautiem regulārai kontrolei; uzskata par pilnīgi nesaderīgu ar Eiropas vērtībām Ungārijas valdības lēmumu uz nenoteiktu laiku pagarināt ārkārtas stāvokli, atļaut valdībai bez ierobežojuma laikā pieņemt lēmumus ar rīkojuma palīdzību un vājināt parlamenta ārkārtas uzraudzību un Polijas valdības veiktos pasākumus — proti, grozīt vēlēšanu kodeksu pretēji Konstitucionālās tiesas spriedumam un tiesību aktu noteikumiem —, lai pašā pandēmijas karstumā rīkotu prezidenta vēlēšanas, kas var apdraudēt Polijas pilsoņu dzīvību un brīvu, vienlīdzīgu, tiešu un aizklātu vēlēšanu jēdzienu, kas nostiprināts Polijas Konstitūcijā;

47. tādēļ aicina Komisiju steidzami izvērtēt attiecīgo ārkārtas pasākumu atbilstību Līgumiem un pilnībā izmantot visus pieejamos ES instrumentus un sankcijas, tostarp ar budžetu saistītos, lai novērstu šo nopietno un ieilgušo pārkāpumu, un vēlreiz uzsver steidzamo nepieciešamību pēc ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānisma; mudina Padomi savā darba kārtībā iekļaut diskusijas un procedūras, kas saistītas ar pašlaik īstenotajām 7. pantā paredzētajām procedūrām;
48. aicina dalībvalstis Covid-19 pandēmijas laikā efektīvi garantēt drošu un savlaicīgu piekļuvi seksuālajai un reproduktīvajai veselībai un tiesībām (*SRHR*) un nepieciešamajiem veselības aprūpes pakalpojumiem visām sievietēm un meitenēm, jo īpaši piekļuvi kontracepcijai, tostarp ārkārtas kontracepcijai, un ar abortiem saistītajai aprūpei; stingri noraida jebkādus mēģinājumus pretoties *SRHR* un *LGBTI* tiesībām un šajā sakarībā nosoda mēģinājumus vēl vairāk noteikt kriminālatbildību par aprūpi, kas saistīta ar abortiem, stigmatizēt *HIV* pozitīvos cilvēkus un apdraudēt jauniešu piekļuvi dzimumizglītībai Polijā, kā arī uzbrukumu transpersonu un interseksuāļu tiesībām Ungārijā;
49. mudina dalībvalstis, kad tās ierobežo ceļošanu vai ievieš un pagarina iekšējo robežu kontroli, pieņemt tikai nepieciešamus, saskaņotus un samērīgus pasākumus, pirms tam rūpīgi izvērtējot to efektivitāti šīs sabiedrības veselības problēmas risināšanā, par pamatu ņemot spēkā esošās tiesību normas, proti, Šengenas Robežu kodeksu un Direktīvu par pārvietošanās brīvību, un pilnībā ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu; uzsver, ka robežkontrolei un pārvietošanās ierobežojumiem arī turpmāk jābūt samērīgiem un izņēmuma rakstura un ka ir jāatjauno visa pārvietošanās brīvība, tiklīdz tas tiek uzskatīts par iespējamu; uzstāj, ka nedrīkst ierobežot pārobežu pārvietošanos prioritārajiem darbiniekiem nozarēs, kas ir svarīgas cīņā pret Covid-19, jo īpaši veselības aprūpes un vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes speciālistiem, kā arī lauksaimniecības pārtikas ražošanas nozarē strādājošiem darbiniekiem, piemēram, sezonas laukstrādniekiem; uzsver, ka krīzes pārvarēšanas stratēģijas ietvaros ir jāatgriežas pie pilnībā funkcionējošas Šengenas brīvas pārvietošanās zonas, kurā nav iekšējo robežu kontroles;
50. aicina pilnībā ievērot Ženēvas konvenciju un Eiropas tiesību aktus patvēruma jomā; norāda, ka ir jā sagatavojas jaunu patvēruma meklētāju uzņemšanai piemērotos sanitārajos apstākļos un sniedzot tiem medicīnisku atbalstu, un tādēļ pauž dziļas bažas par to bēgļu un patvēruma meklētāju situāciju, kuri ierodas Grieķijas salās, karstajos punktos un aizturēšanas centros, kuriem nav pieejama pienācīga veselības aprūpe un kuri ir īpaši apdraudēti; uzskata, ka vajadzības gadījumā ir jārod risinājumi, tostarp īpaši apdraudētu iedzīvotāju profilaktiska evakuācija un pārcelšana, lai nodrošinātu

pienācīgus materiālos apstākļus un sociālo distancēšanos nolūkā novērst inficēšanos; uzsver nozīmīgo ieguldījumu, ko sniedz daudzi migranti un migrantu pēcnācēji, kuru darbs nodrošina daudzu būtisku nozaru, jo īpaši veselības un aprūpes nozares, pienācīgu darbību visā ES;

51. pieņem zināšanai Komisijas plānu aicināt telesakaru pakalpojumu sniedzējus iesniegt anonimizētus un apkopotus datus, lai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, kā arī pieņem zināšanai jau spēkā esošās valstu izsekošanas programmas un tādu lietotņu ieviešanu, kas ļauj iestādēm uzraudzīt pārvietošanos, kontaktus un veselības datus;
52. pieņem zināšanai, ka sāk parādīties mobilajām ierīcēm paredzētas kontaktu izsekošanas lietotnes, kuru mērķis ir brīdināt cilvēkus, ja viņi ir atradušies inficētas personas tuvumā, un pieņem zināšanai Komisijas ieteikumu izstrādāt kopēju ES pieeju šādu lietotņu izmantošanai; norāda, ka valstu un ES iestāžu izstrādāto lietotņu izmantošana nedrīkst būt obligāta un ka iegūtos datus nedrīkst glabāt centralizētās datubāzēs, kas ir pakļautas iespējamam ļaunprātīgas izmantošanas un uzticamības zaudēšanas riskam un var apdraudēt ieviešanu visā Savienībā; prasa, lai visa datu glabāšana notiktu decentralizēti, lai tiktu nodrošināta pilnīga pārredzamība attiecībā uz šo lietotņu izstrādātāju komercinteresēm (ārpus ES) un lai tiktu skaidri demonstrēts tas, kā kontaktu izsekošanas lietotnes, ko izmanto daļa iedzīvotāju, apvienojumā ar citiem īpašiem pasākumiem novedīs pie ievērojami mazāka inficēto cilvēku skaita; prasa Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz kontaktu izsekošanas lietotņu darbību, lai cilvēki varētu pārbaudīt gan to pamatā esošo drošības un privātuma protokolu, gan pašu kodu nolūkā pārliecināties, vai lietotne darbojas tā, kā apgalvo iestādes; iesaka noteikt turpināmības klauzulas un pilnībā ievērot integrētas datu aizsardzības un datu minimizēšanas principus;
53. aicina Komisiju un dalībvalstis publicēt sīkāku informāciju par šīm shēmām un ļaut datu aizsardzības iestādēm veikt publisku kontroli un pilnīgu pārraudzību; norāda, ka mobilās atrašanās vietas datus drīkst apstrādāt tikai saskaņā ar E-privātuma direktīvu un Vispārīgo datu aizsardzības regulu; uzsver, ka valstu un ES iestādēm ir pilnībā jāievēro tiesību akti datu aizsardzības un privātuma jomā, kā arī jāpakļaujas valstu datu aizsardzības iestāžu pārraudzībai un norādījumiem;
54. uzsver, ka dezinformācija par Covid-19 pašreizējā situācijā ir būtiska sabiedrības veselības problēma; mudina ES izveidot Eiropas informācijas avotu visās oficiālajās valodās, lai nodrošinātu, ka visiem iedzīvotājiem ir piekļuve precīzai un pārbaudītai informācijai; uzskata, ka Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram vajadzētu būt atbildīgam par dalībvalstu datu koordinēšanu un saskaņošanu, lai uzlabotu kvalitāti un salīdzināmību; aicina sociālo plašsaziņas līdzekļu uzņēmumus proaktīvi veikt nepieciešamos pasākumus, lai apturētu ar Covid-19 saistīto dezinformāciju un naida runu;
55. uzsver, ka plašsaziņas līdzekļu, jo īpaši ziņu plašsaziņas līdzekļu, finansiālā situācija visā ES ir īpaši akūta un pasliktinās, jo pēkšņi samazinās vai pilnībā zūd ieņēmumi no reklāmas, un tas var izraisīt ziņu organizāciju bankrotu visās dalībvalstīs; uzsver īpaši sliktos vietējo un reģionālo kā arī mazos tirgos strādājošu ziņu plašsaziņas līdzekļu apstākļus; norāda, ka brīviem, neatkarīgiem un pietiekami finansētiem plašsaziņas līdzekļiem ir būtiska nozīme funkcionējošas demokrātijas un labas iedzīvotāju informētības nodrošināšanā šīs krīzes laikā;

Ārējā darbība, starptautiskā solidaritāte un sadarbība

56. aicina ātri atjaunināt ES globālo stratēģiju, ņemot vērā krīzes globālo ietekmi; pievērš īpašu uzmanību t. s. koronavīrusa diplomātijai; atkārtoti norāda, ka ES ir jābūt gatavai sazināties stratēģiski, apkarot ārējo dezinformāciju un nepārtraukti pielāgoties mainīgajai ģeopolitiskajai videi, nekādā gadījumā neapdraudot tās pamatvērtības; aicina Komisiju un Padomi rīkoties stratēģiski gan pasaulē, gan Eiropā, lai sāktu īstenot mērķi panākt ģeopolitisku Savienību;
57. uzskata, ka ar ārkārtas pasākumiem, ko trešās valstis pieņēmušas, reaģējot uz Covid-19 krīzi, nevajadzētu pārkāpt cilvēktiesības un starptautiskās tiesības, ka tiem būtu jāaprobežojas ar stingri nepieciešamiem un samērīgiem pasākumiem un ka tie regulāri būtu jāpārskata un jāpiemēro noteiktā termiņā; nosoda žurnālistu, opozīcijas pārstāvju, veselības aprūpes darbinieku un citu personu cenzēšanu, arestēšanu un iebiedēšanu dēļ tā, ka viņi kritizē valdību, tostarp par krīzes pārvaldību; prasa ES atbalstīt globālu kampaņu par to, lai atbrīvotu politieslodzītos un aizturētos cilvēktiesību aizstāvjus un zema riska likumpārkāpējus;
58. uzsver, ka ES kopumā ir jāklūst noturīgākai pret krīzēm, jābūt brīvai no nepamatotas politiskās un ekonomiskās ietekmes, piemēram, no Ķīnas un Krievijas puses, un jābūt gatavai stratēģiski sazināties, cīnīties pret ārējo dezinformāciju, viltus ziņām un kiberuzbrukumiem un pastāvīgi pielāgoties mainīgajai ģeopolitiskajai ainai; tāpēc mudina Komisiju cīnīties pret agresīviem Krievijas un Ķīnas propagandas pasākumiem, kuros Covid-19 pandēmija tiek izmantota tam, lai grautu ES un noskaņotu vietējos iedzīvotājus pret ES; uzskata, ka ļoti svarīgi ir efektīvi nodrošināt informāciju par ES sniegto finansiālo, tehnisko un medicīnisko atbalstu;
59. uzstāj, ka eksporta atļauju izmantošana nekādā gadījumā nedrīkst kļūt par *de facto* eksporta aizliegumiem; uzsver, ka ir svarīgi saglabāt jaunattīstības valstu piekļuvi nepietiekamā daudzumā esošajiem medicīniskajiem produktiem; uzsver, ka individuālajiem aizsardzības līdzekļiem ir jānonāk pie tiem, kam tie ir visvairāk nepieciešami, nevis tiem, kas var atļauties maksāt visaugstāko cenu; šajā sakarībā uzskata, ka Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO) un Pasaules Veselības organizācijā (PVO) ir jāvienojas par ārkārtas veselības aprūpes pamatproduktu globālu katalogu, lai apturētu spekulāciju ar cenām un atvieglotu šo produktu tirdzniecību; stingri mudina visas valstis pievienoties PTO Nolīgumam par farmaceitisko produktu tarifu atcelšanu (*Zero for Zero*) un paplašināt tā darbības jomu, attiecinot to uz visiem farmaceitiskajiem produktiem un zālēm, lai nodrošinātu pārrobežu tirdzniecību visā pasaulē; aicina PTO dalībvalstis nākamās PTO ministru sanāksmes darba kārtībā iekļaut šo jautājumu kā prioritāti; pauž nopietnas bažas par PTO, PVO un Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas kopīgi izdoto brīdinājumu, ka globāla mēroga tirdzniecības ierobežošanas pasākumi varētu izraisīt pārtikas trūkumu visā pasaulē; aicina pieņemt pasākumus, kuru mērķis ir minimizēt pārtikas piegādes ķēžu traucējumus, tādējādi novēršot pārtikas trūkuma un cenu svārstīguma pastiprināšanos; aicina visas dalībvalstis izmantot visus pieejamos instrumentus, lai nodrošinātu tādu efektīvu mehānismu ieviešanu, kuru mērķis ir novērtēt potenciālos ieguldījumus un kritiskās infrastruktūras un stratēģisko rūpniecisko spēju ieguvu ES, un nepieciešamības gadījumā pieņemt mazināšanas vai bloķēšanas pasākumus; aicina Komisiju ātri virzīt PTO e-komercijas sarunas, lai nodrošinātu, ka strauji augošo tirdzniecību tiešaistē, jo īpaši preču jomā, reglamentē noteikumi;

60. uzsver, ka pandēmijai nav robežu vai ideoloģijas un ka tā prasa visas starptautiskās sabiedrības sadarbību un solidaritāti, kā arī ANO sistēmas un jo īpaši PVO stiprināšanu; uzskata, ka ir būtiski, lai ES pieprasītu Ķīnai sniegt pilnīgu informāciju par šo pandēmiju, tās rašanās laiku un patieso no tās mirušo cilvēku skaitu; uzsver, cik svarīga Rietumbalkānu valstīm, mūsu tuvākajiem kaimiņiem austrumu un dienvidu kaimiņreģionos un partnervalstīs, kā arī jaunattīstības valstīm, jo īpaši Āfrikai un Latīņamerikai, ir sadarbība un atbalsts; pauž stingru solidaritāti ar Apvienoto Karalisti, mūsu kaimiņvalsti, kuru pandēmija patlaban ir skārusi ļoti smagi, un piedāvā visa veida sadarbības pasākumus cīņai pret pandēmiju un tās sekām;
61. prasa palielināt ES atbalstu Rietumbalkāniem (piemēram, iekļaujot šo reģionu ES Solidaritātes fondā un atbrīvojot no pagaidu eksporta atļauju shēmas piemērošanas aizsardzības līdzekļiem) un stiprināt šāda atbalsta redzamību, lai apliecinātu ES solidaritāti ar šīm valstīm un iedzīvotājiem; prasa īpašu uzmanību pievērst mazākumtautībām, kurām ir ierobežota piekļuve veselības aprūpes pakalpojumiem, piemēram, romiem;
62. atzinīgi vērtē ANO ģenerāļsekretāra iniciatīvas attiecībā uz daudzpusēju pieeju Covid-19 krīzei un tās globālajām sekām un aicina īstenot starptautiski saskaņotu pieeju; aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis politiski un finansiāli atbalstīt ANO iniciatīvas, kuru mērķis ir koordinēt centienus starptautiskā līmenī, galvenokārt izmantojot globālās humānās palīdzības plānu reaģēšanai uz Covid-19 un Covid-19 paredzēto reaģēšanas un atveseļošanas fondu;
63. atzīst, ka ir svarīgi globāli koordinēti reaģēt uz Covid-19 krīzes krasajām ekonomiskajām sekām, piemēram, tām, kas tika uzsvērtas ANO Tirdzniecības un attīstības konferencē (*UNCTAD*), un mudina Komisiju, Padomi un dalībvalstis izstrādāt visaptverošu pieeju un uzņemties iniciatīvu, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm pārvarēt pandēmijas izraisītās sanitārās un ekonomiskās sekas;
64. atzinīgi vērtē ES pasākumu kopumu globālajai reaģēšanai uz Covid-19 un 20 miljardu EUR piešķiršanu cīņai pret šo pandēmiju trešās partnervalstīs;
65. uzsver, ka SVF valdes lēmums nekavējoties atvieglot parāda apkalpošanu 25 nabadzīgākajām un vismazāk aizsargātajām dalībvalstīm ir pirmais skaidrais pozitīvais konkrētas un ātras solidaritātes piemērs, un prasa starptautiskajiem līdzekļu devējiem veikt turpmākus līdzīgus pasākumus;

Pēckrīzes Eiropas Savienība, kas ir spēcīgāka un efektīvāk darbojas savu iedzīvotāju labā

66. atgādina, ka neviens šajā krīzē nav vainojams un ka tai nevajadzētu kļūt par iemeslu ikviena nelaimei; pauž stingru apņemšanos darīt visu iespējamo, lai Savienība un tās iedzīvotāji izkļūtu no krīzes, un aicina visas ES iestādes un dalībvalstis nekavējoties izmantot visus attiecīgos Līguma noteikumus un attiecīgi rīkoties solidaritātes garā;
67. ierosina šajā stratēģijā iekļaut priekšlikumu piešķirt Savienībai lielākas pilnvaras rīkoties pārrobežu veselības apdraudējuma gadījumā, izmantojot jaunus un pastiprinātus instrumentus, lai nodrošinātu, ka turpmāk Savienība var rīkoties nekavējoties, koordinējot reaģēšanu Eiropas līmenī, un var novirzīt nepieciešamos resursus tur, kur tie ir visvairāk nepieciešami, neatkarīgi no tā, vai šie resursi ir materiāli (piemēram, sejas maskas, respiratori un zāles) vai finansiāli, kā arī spēj nodrošināt iespēju vākt

kvalitatīvus, standartizētus datus;

68. ir pārliecināts, ka institucionālās cilvēktiesības un pienācīga rūpība par vidi ir priekšnosacījumi, lai nākotnē novērstu un mīkstinātu krīzes un nodrošinātu ilgtspējīgas vērtību ķēdes;
  69. uzskata, ka pandēmija ir parādījusi, cik lielā mērā Savienība spēj rīkoties izlēmīgi, un atklājusi Komisijas izpildvaras un budžeta pilnvaru trūkumu; uzskata, ka, reaģējot uz to, Savienībai ir jāveic pamatīga reforma; uzskata, ka šajā spiedīgajā situācijā ir jāpabeidz ekonomiskās un monetārās savienības izveide un jāizmanto vispārīgā pārejas klauzula, lai atvieglotu lēmumu pieņemšanas procesu visos jautājumos, kas varētu palīdzēt risināt pašreizējās veselības krīzes radītās problēmas;
  70. mudina dalībvalstis aizmirst par nesaskaņām un rīkoties vispārējās interesēs un solidaritātes garā; aicina tās nekavējoties izmantot tam paredzētos Līguma noteikumus, lai attiecīgi rīkotos;
  71. aicina Komisiju uzņemties Līgumā noteikto atbildību un īstenot drosmīgas iniciatīvas;
  72. uzsver, ka Savienībai ir jābūt gatavai sākt padziļināti pārdomāt to, kā kļūt efektīvākai un demokrātiskākai, un ka pašreizējā krīze tikai labāk parāda šī procesa steidzamību; uzskata, ka plānotā konference par Eiropas nākotni ir šim nolūkam piemērots forums; tādēļ uzskata, ka konference ir jāsasauca pēc iespējas drīzāk un ka tai ir jānāk klajā ar skaidriem priekšlikumiem, tostarp tieši sadarbojoties ar pilsoņiem, lai īstenotu padziļinātu Savienības reformu, padarot to efektīvāku, vienotāku, demokrātiskāku, suverēnāku un noturīgāku;
-
- ◦
73. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijas priekšsēdētājam, Eiropadomes priekšsēdētājam un pašreizējai Padomes prezidentvalstij.